

românești «Coasta de argint»<sup>1</sup>. Cu toate eforturile autorului, traducerea nu se poate compara nici pe departe cu originalul. Nepăstrind nici metrul, nici ritmul, nici rima, deformând ușor chiar sensul, nerespectând alternanța versurilor de opt silabe cu cele de șapte silabe, întreaga muzicalitate a poeziei se pierde. Cît de aproape de original răsună alte două traduceri, (una făcută de D. Panteleev (1943), dar nepublicată, cealaltă de V. Rakovski și apărută în culegerea din 1963, așa cum se va arăta mai jos), se vede ușor din următoarele fragmente:

Клонете почукват  
(trad. Kapitanov)

Клонете в прозора почукват,  
Тополите тихо потрепват  
И всичко за тебе ми спомва  
И бавно към мен приближава.

Звездите надничат в езерото гладко  
И му дълбините осветяват  
И всичко монте — скърби усладява  
И мисълта ми изяснява.

Почука ли...  
(trad. D. Panteleev)

Почука ли в стъклата клон,  
Тополата ли трепне —  
За тебе мисля в моя дом  
И твойто име шепна.

Слетат ли сребърни звезди  
Във езерото мрачно —  
Скръбта, която ме гнети,  
Изчезва мигом в здрача.

И ако...  
(trad. V. Rakovski)

И ако с клони ми звънят  
тополите в стъклата,  
то е за туй — да ми шептят  
за тебе в тишината

И ако езерото във  
звездите осветяват,  
то е за туй — «Спокоен сън!»  
на мен да пожелават

Tot în «Поле» apar apoi *Poveste indică*<sup>2</sup>, traducătorul rămânând anonim, și o bună traducere din *Cezara* (fragment), semnată de Z. Enikov<sup>3</sup>. Acesta din urmă a publicat în versuri albe fragmente din *Sara pe deal* și din *Călin*, însoțindu-le de câteva cuvinte despre Eminescu<sup>4</sup>. În sfârșit, tot în «Сребристий бряг» Kapitanov publică apoi *Din valurile vremii* (*Сянката на любимата*)<sup>5</sup>, traducătorul adunându-și apoi într-o culegere toate tălmăcirile sale din poezii române (M. Eminescu, A. Vlahuță, P. Cerna, I. Minulescu, V. Eftimiu), alături de câteva poezii originale<sup>6</sup>. Fragmente din aceleași traduceri găsim și în articolul scris cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la nașterea poetului<sup>7</sup>. Dar, dacă traducерите din ceilalți poeți români sînt mai reușite, nu se poate spune același lucru despre poezia lui Eminescu *Din valurile vremii*. Superioară traducерii lui Karaordanov, din 1906 (vezi mai sus), ea nu păstrează nici metrul original și nici rima. De notat că uneori și sensul suferă. Astfel, verbul *ce вестяваш* «apari» (pentru a da o rimă la *изгряваш* «răsa») nu mai are ce căuta aci,

<sup>1</sup> Nr. 8 din 1928.

<sup>2</sup> *Индийска приказка*, în nr. 3 din 5 noiembrie 1927, p. 3.

<sup>3</sup> În nr. 8 din august 1928.

<sup>4</sup> În nr. din 13 ianuarie 1929, p. 142—143.

<sup>5</sup> În nr. 1 din 2 aprilie 1928.

<sup>6</sup> Н.р. Капитанов. *Стихосбирка от оригинални и преведени стихове от видните румънски поети*, Bazargic (f. a.), 48 p.

<sup>7</sup> În revista bulgară «Мисъл», Sofia, 1930. Tot Kapitanov scrisese în «Куриер», Sofia, 1928, nr. 343 un articol cu prilejul împlinirii a 39 de ani de la moartea poetului.